

CUPRINS

INTRODUCERE _____ 145

1. Caracterul penal al războiului. 2. Propunerile tinzând să organizeze o represiune internațională – Scepticism. 3. Noile curente. Războiul de agresiune, crimă internațională. Studii și cercetări ce se anunță în această materie. 4. Consecințele calificării războiului de agresiune „infracțiune internațională”. Dispariția dreptului la război. Un singur drept: acela al păcii. Violența concepută exclusiv ca mijloc de represiune internațională. 5. Recunoașterea caracterului penal al războiului impune crearea unui Drept penal internațional. Fundamentul sociologic al noului Drept penal al națiunilor. 6. Modificarea metodelor de investigare științifică în domeniul Dreptului internațional public. 7. Politica penală internațională. Prevenirea și reprimarea. 8. Spiritul pacifist actual al popoarelor și necesitatea de proceda în cel mai scurt termen la organizarea pe baze solide a comunității națiunilor și a reglementării represiunii internaționale. 9. Structura lucrării.

PRIMA PARTE.

CRIMINALITATEA COLECTIVĂ A STATELOR

§1. Descrierea criminalității statelor _____ 157

10. Observații sumare referitoare la criminalitate în general. Criminalitate individuală. Criminalitate colectivă. Diferite aspecte ale criminalității colective. 11. Caracterele speciale ale criminalității colective a statelor. Caracterul latent și virulent al acesteia. 12. Necesitatea studierii criminalității statelor pornind de la principiile psihologiei colective. Despre elaborarea psihologiei penale internaționale. *Elemente active*. 13. *Elemente pasive*. Clasificarea lor: Fanatice. Propagandistice și Marile mase ale populației. 14. Crearea și dezvoltarea criminalității colective a statelor. Legea conformismului social. Importanța moralei războinice. 15. Etatismul conceput ca rezultatul spiritului de război și ca mijloc de a reprima individualismul. 16. Rolul decisiv al sentimentului de apărare a speciei. Deformarea și exagerarea acestor sentimente. Consecințele manifestărilor sale. 17. Forțele afective și misticismului. 18. Rezumatul problemei.

§2. Cauzele criminalității colective a statelor _____ 167

19. Cauze ale criminalității colective a statelor și clasificarea acestora. Factori interni și factori externi. 20. *Factori interni*. Ereditate criminală aparte. 21. Atavism. 22. Absența sentimentului de sociabilitate internațională. Exclusivism. 23. Voința de putere. Tendințe, pretinse de ordin spiritual, ale unor state de a se extinde cât mai mult în spațiul delimitat de suveranitatea lor. 24. Tendințe materialiste. Cupiditate. 25. Situația economică internă precară. Socialismul națiunilor sărace. Teoria dreptului

de cucerire bazată pe nevoia de expansiune a națiunilor tinere. **26.** Cauzele secundare de ordin interior, ale criminalității colective a Statelor. Ambiții și interese politice. Influența grupurilor militare, financiare, industriale etc. **27.** *Factori externi.* **28.** Antagonismul dintre rase. Antagonismul dintre civilizații. Antagonism economic. **29.** Imperfecțiuni în ceea ce privește repartizarea elementelor umane pe glob. Emigrațiile și conflictele internaționale care pot rezulta în urma acestora. **30.** Frontiere morale și economice care separă popoarele. Lipsa unei cooperări internaționale serioase. Solidaritatea economică internațională și pretinsa politică de învăluire. **31.** Subestimarea principiilor solidarității morale internaționale. **32.** Morala *sui generis* care domină existența statelor. Uriașul egoism, religie universală a națiunilor. Cultul puterii. **33.** Teoria *războiului pentru război.* **34.** Încercările de reglementare a modului de perpetrare a crimelor internaționale. Legile războiului, legile etichetei internaționale cu privire la asasinatele în masă. Imposibilitatea respectării acestor legi atâta timp cât războiul va fi privit ca un act licit în cadrul raporturilor dintre popoare. **35.** Aversiunea față de justiția internațională. Încălcarea angajamentelor încheiate. Actualul sistem de neratificare a tratelor. Ostilitatea diplomației de altă dată, față de publicitate și control. **36.** Falsa interpretare a noțiunii de suveranitate. Teoria intereselor vitale și a onoarei naționale, mijloc de evitare al arbitrajului. **37.** Lipsa unei justiții internaționale și a securității statelor. Sistemul alianțelor. Pacea armată și starea de tensiune la nivel internațional, rezultată în urma acesteia. Nevoia agresiunilor internaționale. **38.** Criminalitatea colectivă a statelor și germeii viitoarei criminalități. Ura emoțională și spiritul de revanșă considerate ca rezultate ale nedreptăților la nivel internațional. **39.** Politica de izolare și de dezinteres, factor indirect al criminalității internaționale. **40.** Rezumatul problemei.

§3. Legile naturale care guvernează criminalitatea colectivă a statelor _____ 189

41. Considerații generale cu privire la legile naturale care guvernează criminalitatea colectivă a statelor. Legile care influențează direct acest tip de criminalitate. Legi cu caracter general cu efect direct asupra evoluției criminalității colective a statelor. **42.** Legea imitării criminale. **43.** Legea cauzalității perpetue care conectează războaiele din trecut cu cele viitoare. **44.** Legea dezvoltării agregatelor sociale prin formarea unor unități din ce în ce mai extinse. Tendințele naturale ale statelor de a absorbi mediul internațional în care s-au format. Războiul de agresiune ca mijloc de înlăturare a elementelor ostile acestor tendințe. **45.** Legea evoluției criminalității războiului de agresiune. Reducerea progresivă, în timp, a manifestațiilor virulente aparținând criminalității colective a statelor. Extensia graduală, în spațiu, a acestor manifestații. **46.** Legea solidarității umane. Efectele sale în ceea ce privește eliminarea factorilor criminalității colective a statelor. Efecte în domeniul economic: legea integrării economice. Efectele în domeniul moral: stabilizarea mentalității popoarelor. Adoptarea, de către toate statele, a principiilor unei morale internaționale comune. **47.** Rezumatul problemei.

PARTEA A DOUA. POLITICA PENALĂ INTERNAȚIONALĂ

Capitolul I. Soluția preventivă

198

48. Considerații generale privind politica penală. Definiția politicii penale internaționale. Obiecții contra politicii penale internaționale. Respingerea lor. **49.** Lupta împotriva criminalității colective a statelor. Importanța măsurilor preventive. Diferența care există între măsurile preventive și măsurile represive. **50.** Prevenirea criminalității războaielor de agresiune. Lupta împotriva exclusivismului care separă popoarele. Rolul sentimentului solidarității internaționale. **51.** Cele trei mari domenii de aplicare a mijloacelor preventive. Mijloacele care tind să realizeze solidaritatea internațională în domeniul intelectual, economic și politic. **52.** *Solidaritatea intelectuală internațională.* Prevenirea criminalității colective a statelor prin suprimarea frontierelor morale care separă națiunile. Sentimentul solidarității intelectuale internaționale considerate ca o forță contrară destinată să paralizeze tendințele penale ale statelor. **53.** Mijloacele de a dezvolta și de a consolida acest sentiment. Cultura morală internațională și învățământul pacifist în școlile primare, gimnazii și universități. **54.** Cooperarea intelectuală internațională. Fenomenul trecere (de interacțiune) cercurilor sociale considerat ca un rezultat al cooperării internaționale intelectuale. Importanța acestui fenomen în ceea ce privește actualizarea tendințelor șoviniste. **55.** *Solidaritatea economică internațională.* **56.** Mijloacele de dezvoltare și de consolidare a sentimentului solidarității economice internaționale. Organizarea raporturilor economice internaționale pe baza principiilor echității, libertății și asistenței. **57.** Recunoașterea dreptului la existență a statelor și garantarea respectării condițiilor economice absolut necesare dezvoltării lor pacifiste. **58.** Raporturile economice internaționale și ideea de justiție. Prevenirea criminalității colective a statelor prin repartizarea rațională a materiilor prime și a mâinii de lucru. Reglementarea valurilor de migrație. **59.** Raporturile economice internaționale și ideea de libertate. Prevenirea războiului de agresiune prin suprimarea barierelor economice. **60.** Raporturile economice internaționale și ideea de asistență. **61.** *Solidaritatea politică internațională.* **62.** Prevenirea războaielor de agresiune prin reorganizarea politică a comunității statelor. Cele două idei fundamentale: Națiunea și Justiția. **63.** Ignorarea factorului național în tentativele de pacificare a lumii făcute de-a lungul istoriei. Fraternitatea națiunilor, mijloc de realizare a fraternității umane universale. **64.** Ideea de justiție, fundament al comunității internaționale. Consecințele acestei idei. Pacea subordonată justiției. **65.** Securitatea, dezarmarea și arbitrajul rezultând din ideea superioară de justiție. **66.** Securitatea și prevenirea războiului de agresiune. Securitatea posesiunilor teritoriale, element necesar al domniei dreptului în toate colectivitățile organizate. **67.** Suprimarea oricărei posibilități de violență, condiție esențială a justiției. Mijloacele imediate destinate prevenirii și suprimării violenței

internaționale. Dezarmarea, zonele demilitarizate, controlul parlamentar al politicii externe. **68.** Despre dezarmare în raport cu ideea unei politici penale internaționale. Securitatea generală și dezarmarea. **69.** Prevenirea războiului de agresiune și reglementarea fabricării și comercializării armelor și munițiilor. **70.** Prevenirea criminalității colective a statelor și împrumuturilor internaționale de război. **71.** Zonele demilitarizate, sistem destinat să întărească sentimentul de securitate și să evite conflictele de frontieră care contribuie frecvent la transformarea conflictelor internaționale latente în conflicte virulente. **72.** Controlul parlamentar al politicii externe și suprimarea fondurilor secrete, mijloace de prevenire a acțiunilor guvernamentale susceptibile să declanșeze un război agresiv. **73.** Soluționarea conflictelor între popoare prin mijloace pacifiste. **74.** Realizarea permanenței unei justiții internaționale obligatorii. Prevenirea războiului de agresiune prin acceptarea universală a acelorși concepții de drept și prin organizarea instituțiilor destinate să aplice soluțiile pacifiste în toate domeniile raporturilor internaționale. **75.** Imposibilitatea realizării acestor deziderate altfel decât prin perfecționarea organizației Societății Națiunilor. Două mari principii: a) universalitatea, b) precizia și coordonarea diferitelor organe a Societății Națiunilor. **76.** Necesitatea unei Constituții internaționale. **77.** Organizarea comunității statelor și principiul separației puterilor. **78.** Puterea executivă internațională conferită Adunării Societății Națiunilor. Consiliul Societății Națiunilor considerat drept un comitet executiv internațional. **79.** Puterea judiciară și Curtea Permanentă de Justiție de la Haga. **80.** Puterea legislativă și Parlamentul internațional în societatea de mâine. **81.** Rezumatul problemei.

Capitolul al II-lea. Soluția represivă _____ 229

§1. Funcția internațională a represivii _____ 229

82. Politica penală și importanța măsurilor represive. Funcția morală a represivii internaționale. **83.** ideea unei represivii internaționale nu mai poate fi considerată ca o utopie. Represiunea internațională, rezultat al acțiunii legilor naturale conducând evoluția soluțiilor conflictelor între indivizi sau între colectivități. Dublul punct de vedere putând servi la studierea acestei evoluții. **84.** Conflictele între colectivități și evoluția dreptului de a exersa represiunea exterioară. Atribuirea sa agregatelor sociale din în ce în ce mai vaste. Familia, tribul, orașul etc. Statul exercită în mod arbitrar astăzi represiunea externă a războiului. Rezultatele evoluției și atribuirea acestui drept Societății Națiunilor. **85.** Evoluția mijloacelor de soluționare a conflictelor. Paralelismul conflictelor între indivizi și diferendele între colectivități. În privința indivizilor: răzburarea privată, lupta între familii ca rezultat al conflictelor individuale, abandonul noxal, compozițiile voluntare, legea talionului, arbitrii, judecătorii permanenți. Monopolizarea de către stat a represivii interne. În privința colectivității: războiul anarhic, armistițiile obligatorii (armistiții sacre, armistiții divine), medieri, arbitraje accidentale, clauze compromisorii, arbitraj general și permanent. Rezultatele de mâine ale evoluției. Justiția internațională

permanentă și obligatorie. Monopolizarea represiunii externe a Societății Națiunilor. **86.** Consecințele admiterii ideii de represiune internațională. Crearea unui sistem de sancțiuni eficiente în domeniul Dreptului internațional public. Imposibilitatea desenării colectivităților organizate fără existența sancțiunilor. **87.** Forța pusă în slujba dreptului.

§2. Despre fundamentul și organizarea represiunii internaționale _____ **238**

88. Represiunea internațională și conceperea unui super-stat.
89. Suveranitatea statului prin raportare la ideea de represiune internațională. Suveranitatea statelor și suveranitate supremă a justiției.
90. Teoria suveranității limitate. Necesitatea de a distinge suveranitatea externă de suveranitatea internă a statelor. Autolimitarea reciprocă a suveranității externe, condiție esențială a independenței statelor.
91. Suveranitatea internă. Exercițarea penală a puterilor teritoriale. Cazuri excepționale în care represiunea internațională ar putea fi justificată. Masacrele în masă etc. **92.** Caracterul subsidiar al represiunii internaționale. **93.** Caracterul său contractual. Statele cedează Societății Națiunilor dreptul lor de represiune externă. **94.** Fundamentul represiunii internaționale într-un viitor mai îndepărtat. Represiunea – concepție de drept pur. Contractul internațional, sursă istorică a dreptului de a pedepsi. **95.** Represiunea internațională și ideea de utilitate comună. Pactul Societății Națiunilor. Protocolul de la Geneva din 1924 și un viitor Protocol conținând un Cod penal al națiunilor. Necesitatea unui asemenea protocol. **96.** Obiecțiile putând fi opuse unui asemenea protocol. Respingerea. **97.** Organizarea represiunii internaționale. Securitatea generală și antantele regionale. Aplicarea universală a Codului penal al națiunilor.

PARTEA A TREIA.

DREPTUL PENAL INTERNAȚIONAL AL VIITORULUI

Titlul I. Locul dreptului penal internațional în legislația de mâine.

Caracter și definiție _____ **249**

98. Departajarea infracțiunilor în trei mari categorii: infracțiunile politice, de drept comun și internaționale. Cele trei mari aspecte ale moralei.
99. Ideea de ordine și cele trei diviziuni ale Dreptului penal în societatea de mâine. Dreptul penal comun. Dreptul penal național-politic, Dreptul penal internațional. **100.** Universalitatea represiunii infracțiunilor de drept comun. Către un Cod penal universal. **101.** Infracțiunile politice. Dreptul penal politic în societatea de mâine – disciplină perfect distinctă a Dreptului penal comun. Principiul necolaborării statelor la represiunea infracțiunilor politice. **102.** Infracțiunile internaționale. A nu se confunda Dreptul penal internațional cu disciplina juridică existentă astăzi sub această denumire. Ce este actualul Drept penal internațional? Definiția sa. Imperfecțiunea denumirii sale. Diminuarea importanței acestei discipline juridice prin tendințele universalității represiunii infracțiunilor de drept comun. **103.** Dreptul penal viitor. Care ar fi denumirea sa corectă? Drept penal inter-statal. Motivele păstrării denumirii de Drept penal internațional.

104. Legislația de mâine și această nouă disciplină juridică. Considerații generale referitoare la diviziunile științei Dreptului în societatea viitoare. Dreptul intern și Dreptul internațional. **105.** Dreptul privat internațional: Dreptul internațional privat propriu-zis, Dreptul privat inter-statal. Raporturile statului cu statul. Interesul distingerei. **106.** Dreptul public internațional. Dreptul constituțional internațional. Dreptul administrativ internațional. Dreptul penal internațional etc. Raporturile dintre stat și comunitatea de state. **107.** Definiția Dreptului penal internațional viitor. Definiții filozofice și juridice.

Titlul al II-lea. Dreptul penal internațional general. Principii de incriminare și de sancționare	262
Capitolul I. Despre infracțiunea internațională	262
Secțiunea I. Definiția infracțiunii internaționale	262
108. Dreptul natural internațional și criteriile de incriminare a infracțiunilor. 109. Definiția filozofică și juridică a infracțiunii internaționale.	
Secțiunea a II-a. Elementele generale constitutive ale infracțiunii internaționale	263
110. Enumerarea elementelor generale constitutive ale infracțiunii internaționale. Elementul material, moral, injust și legal.	
§1. Elementul material al infracțiunii internaționale	264
111. Elementul material al infracțiunii internaționale și actele ilicite comise de indivizi sau de state. Actele pregătitoare ale infracțiunilor comise de state. Necesitatea de ale pedepsi câteodată prin calificarea lor ca delikte speciale. 112. Tentativa și infracțiunea internațională eșuată. Utilitatea admiterii teoriei obiective. Infracțiunile imposibile.	
§2. Elementul moral al infracțiunii internaționale	266
113. Importanța studierii elementului moral al infracțiunii internaționale. Imputabilitatea. Responsabilitatea. Dificultăți referitoare la infracțiunile internaționale comise de state. 114. Libertatea de acțiune a statului. Există responsabilitatea penală a statului? Teoria ficțiunii. Contestarea acestei idei. Statele au o voință proprie și sunt capabile de săvârșirea de infracțiuni. 115. Motivele ce justifică ideea unei responsabilități speciale a persoanelor fizice. 116. Responsabilitatea individuală. Omisiunile Protocolului de la Geneva din 1924. Tratatul de la Versailles. Proiectul Comitetului Juriștilor din 1920. Tratatul de la Washington din 1922 etc. 117. Condițiile responsabilității penale internaționale. Libertatea voinței. 118. Intenția (dolul). 119. Culpă. 120. Cazul fortuit. 121. Eroarea de drept și eroarea de fapt. 122. Mobilul infracțiunii internaționale. 123. Cazul nevinovăției ca urmare a suprimării libertății voinței. 124. Starea de necesitate în Dreptul penal internațional. 125. Principalele puncte de vedere ale studierii acestei problematice. 126. Declarațiile de război și teoria stării de necesitate. Tendința actuală referitoare la această teorie. 127. Motivele care obligă pe cei care vor elabora Codul penal al națiunilor de a nu exclude din domeniul lui teoria	

stării de necesitate. **128.** Condițiile de existență ale stării de necesitate. Statul care o invocă nu trebuie să fie plasat el însuși în această situație. **129.** Pericolul actual și previzibil. Imposibilitatea de a-l îndepărta prin alte mijloace. **130.** Comparația, din punctul de vedere a valorii drepturilor, între dreptul sacrificat și dreptul asigurat prin infracțiunea internațională comisă. **131.** Constrângerea materială considerată ca o cauză de nevinovăție.

§3. Elementul injust al infracțiunii internaționale _____ 276

132. Fapte justificative. **133.** Legitima apărare în Dreptul penal internațional. Fundamentul și caracterul legitimei apărări. **134.** Condițiile legitimei apărări în Dreptul internațional. Rezistența la un atac material. Reprimarea reacțiilor anterioare declanșării atacului. Cazul războaielor preventive. **135.** Apărarea trebuie să fie actuală. Represiunea reacțiilor posterioare. **136.** Caracterul injust al atacului care provoacă reacția. **137.** Statul provocator poate invoca legitima apărare în cazul în care ar reacționa contra statului provocat care l-ar ataca? Soluțiile diferite ale dreptului penal comun. **138.** Dreptul altor state de a interveni în favoarea statului victimă a unei agresiuni materiale, actuale și injuste. Necesitatea imperioasă a reglementării acestui drept. **139.** Despre excesul de apărare. **140.** Despre justificarea acțiunilor comise la ordinul autorităților competente. Dublul punct de vedere necesar pentru studierea acestui fapt justificativ. **141.** Infracțiunile comise de statele participante la o acțiune ordonată de Societatea Națiunilor sau prevăzută de tratatele existente. **142.** Infracțiunile internaționale comise de persoane la ordinul autorităților de care depind. Cazurile militarilor care fac parte din forțele armate ale statului agresor. **143.** Delictelor comise de militari cu ocazia unui conflict armat între un stat și comunitatea tuturor statelor. Faptul justificativ al ordinului superiorului în raport cu delictelor militare internaționale și delictelor de drept comun comise de militari în teritoriile ocupate. **144.** Compararea naturii și efectelor faptelor justificative cu natura și efectele cauzelor ce înlătură vinovăția în dreptul internațional.

§4. Elementul legal al infracțiunii internaționale _____ 284

145. Principiul *nulla poena sine lege* în Dreptul Penal internațional. **146.** Motive invocate împotriva acestui principiu. **147.** Contestarea acestui principiu. Necesitatea de a asigura caracterul legal al represiunii internaționale. **148.** Sistemul recomandat de proiectul prezentat Comitetului juriștilor în 1920. Contradicția cu principiile democratice care sunt la baza edificării Societății Națiunilor. **149.** Consecințele mai importante ale admiterii principiului *nulla poena sine lege* în domeniul Dreptului penal internațional. Neretroactivitatea în legile represive internaționale și caracterul lor de strictă interpretare.

Capitolul al II-lea. Pedepsele internaționale și măsurile de siguranță _____ 289

Secțiunea I. Chestiuni preliminare _____ 289

150. Cele trei funcții care pot fi acoperite prin sancțiunile internaționale. Măsuri de poliție. Mijloace de constrângere. Pedepse propriu zise.

- Secțiunea a II-a. Teoria pedepsei internaționale** _____ **290**
151. Definiția pedepsei internaționale. **152.** Calitățile pedepsei internaționale. Intimidarea. Exemplaritatea. Amendamentul. **153.** Principiul certitudinii represivii.
- Secțiunea a III-a. Despre clasificarea pedepselor** _____ **291**
154. Împărțirea pedepselor internaționale. Pedepse aplicabile statelor. Pedepse aplicabile indivizilor.
- Ș1. Pedepsele aplicabile statelor** _____ **292**
155. Sistemul existent în trecut. Retorsiunile și represaliile. **156.** Pedepsele internaționale moderne. **157.** Sancțiuni represive diplomatice. **158.** Sancțiuni juridice. **159.** Sancțiuni economice. **160.** Alte acțiuni represive. Amendă. Admonestarea. Revocarea mandatelor coloniale. Ocuparea temporară a anumitor teritorii. **161.** Sancțiuni represive inadmisibile. Excluderea din Societatea Națiunilor. Refuzul recunoașterii existenței internaționale a statului condamnat. Pierderea independenței politice și anexarea. **162.** Recurgerea la forța armată. Caracterul special. Această sancțiune nu constituie o pedeapsă propriu zisă.
- Ș2. Pedepsele aplicabile persoanelor** _____ **296**
163. Pedepse intelectuale. **164.** Pedepse pecuniare. **165.** Pedepse privative de drepturi. **166.** Pedepse restrictive de libertăți. **167.** Pedepse privative de libertate.
- Secțiunea a IV-a. Aplicarea pedepselor internaționale** _____ **298**
168. Aplicarea pedepselor persoanelor fizice. Aceasta nu întâmpină nicio dificultate. Aplicarea pedepselor statelor. **169.** Flexibilitatea pedepselor aplicabile statelor. Minimum și maximum. **170.** Cauzele de agravare a pedepselor. Circumstanțe agravante. Premeditarea. Concursul de mai multe infracțiuni internaționale. Recidiva în Dreptul Penal internațional. **171.** Cauzele care justifică atenuarea pedepselor. Cauze legale atenuante. Provocarea. Repararea prejudiciului. **172.** Circumstanțele atenuante. **173.** Amânarea în Dreptul penal internațional.
- Secțiunea a V-a. Măsurile de siguranță** _____ **303**
174. Caracterul măsurilor de siguranță. Diferențele care le disting de pedepse. **175.** Sistemul garanțiilor organizate pe care aceste măsuri le reprezintă. Scopul lor. **176.** Enumerarea celor mai importante măsuri de siguranță aplicabile statelor. **177.** Măsurile de siguranță aplicabile persoanelor fizice capabile de infracțiuni internaționale.
- Capitolul al III-lea. Complicitatea și asocierea infracțională** _____ **305**
178. Reunirea mai multor forțe în vederea săvârșirii de infracțiuni internaționale. Necesitatea unui surplus de apărare a comunității statelor. **179.** Participarea mai multor state la comiterea de infracțiuni internaționale. **180.** Despre provocare. Actele de provocare considerate ca delictul special. **181.** Complicitatea propriu zisă. Participația accesorie. **182.** Asocierea infracțională.

Titlul al III-lea. Dreptul penal internațional special. Diferitele specii de infracțiuni internaționale _____ **308****Capitolul I. Clasificarea infracțiunilor internaționale** _____ **308**

183. Partea specială a Codului Penal al Națiunilor și clasificarea infracțiunilor internaționale. Infracțiunile comise de state și infracțiunile comise de persoane. Infracțiunile speciale comise de state și indivizi cu ocazia unui conflict armat. **184.** Imposibilitatea de a determina de pe acum toate infracțiunile internaționale. Modalitățile de adaptare a Codului penal al națiunilor la necesitățile apărării și conservării comunității statelor.

Capitolul al II-lea. Infracțiuni comise de state _____ **309**

185. Infracțiunea internațională de război de agresiune. Conform noilor concepții, noțiunea de război implică și noțiunea de agresivitate. Războiul trebuie să fie reprimat în sine. **186.** Pactul Societății Națiunilor și represiunea războiului de agresiune. Lacune. **187.** Represiunea războiului de agresiune în proiectul tratatului de dezarmare și securitate supus de un Comitet american Societății Națiunilor. **188.** Sistemul Protocolului de la Geneva din 1924. **189.** Sistemul de determinare a agresorului. Sistemul constând în atribuirea acestui drept de determinare Consiliului Societății Națiunilor. Sistemul prezumțiilor de agresivitate. Sistemul eclectic al Protocolului de la Geneva. **190.** Sistemul care poate fi propus în societatea de mâine pentru a determina agresorul. Represiunea războiului de agresiune în toate cazuri. **191.** Circumstanțe ce implică sancționarea celor două părți beligerante. **192.** Infracțiunea internațională a războiului de agresiune și războaiele coloniale. Războaiele de secesiune. Cazurile posibile în care represiunea internațională poate, deopotrivă, interveni în această materie. **193.** Violarea zonelor demilitarizate. **194.** Refuzul oricărui stat de a se conforma deciziilor de interes general internațional luate de o autoritate competentă. Inacțiunea simplă. Rebeliune internațională. **195.** Mobilizarea în caz de conflict declarat. Scopurile mobilizării: demonstrarea sau pregătirea unui război de agresiune. **196.** Amenințări simple de război agresiv. Sistemul ultimatumului. **197.** Imixtiunea indirectă a unui stat în luptele politice ale altui stat. **198.** Ingerința indirectă a unui stat în exercitarea puterilor suverane ale altui stat. **199.** Fapta unui stat de a favoriza pe teritoriul său, fie de acte pregătitoare ale atentatelor, fie constituirea de bande care să întreprindă incursiuni pe teritoriul altui stat. **200.** Falsificarea de monedă. **201.** Violarea imunității diplomatice. **202.** Alte infracțiuni comise de state.

Capitolul al III-lea. Infracțiuni comise de indivizi _____ **322**

203. Infracțiuni internaționale comise de persoane fizice. Infracțiuni de natură să afecteze raporturile normale existente între state. Infracțiuni care trebuie să fie sustrate competenței tribunalelor naționale. **204.** Declararea războiului de agresiune. **205.** Fapta agenților diplomatici de a abuza de imunitatea lor pentru a comite acțiuni în contradicție cu morala internațională sau care ar constitui acte pregătitoare ale unui război agresiv. Necesitatea represiunii internaționale. **206.** Represiunea internațională și delictelor politice contra

siguranței externe a statului. **207.** Punerea în circulație a știrilor false care pot pune în pericol pacea. **208.** Falsificarea documentelor diplomatice. **209.** Cazuri excepționale în care represiunea internațională ar fi necesară deopotrivă în materia actelor de terorism și vandalism.

Capitolul al IV-lea. Crime și delikte comise cu ocazia unui conflict armat _____ 328

210. Necesitatea pentru Codul Penal al Națiunilor de a prevedea delictelor comise cu ocazia unui conflict armat. Ideea represiunii războiului de agresiune nu se opune ideii de represiune a delictelor. **211.** Diviziunea în trei mari categorii a delictelor comise cu ocazia unui conflict armat. **212.** Infrațiuni speciale comise de state ca urmare a animozității care le separă în momentul în care un asemenea conflict izbucnește. **213.** Diferențele între infrațiunile militare internaționale și infrațiunile de drept comun comise de militari în teritoriile ocupate. **214.** Observații referitoare la infrațiuni militare internaționale. Necesitatea de a le supune unui tribunal internațional. **215.** Delictelor de drept comun comise de militari în teritoriul ocupat și ideea de represiune internațională.

Titlul al IV-lea. Procedura penală internațională _____ 335

Capitolul I. Chestiuni preliminare _____ 335

216. Măsuri urgente de poliție. Ele aparțin Consiliului Societății Națiunilor. **217.** Protocolul de la Geneva și chestiunea măsurilor de poliție. Obiecțiuni. Dezmințirea. **218.** Necesitatea, în ceea ce privește deciziile relative la măsurile de poliție, de a substitui sistemul de aprobare unanimă a membrilor Consiliului celui a deciziilor luate cu majoritate de voturi. **219.** Măsurile de poliție nu fac parte din domeniul propriu-zis al procedurii penale. **220.** Problemele mai importante înainte de a fi rezolvate în același timp ca recunoașterea ideii de represiune internațională.

Capitolul al II-lea. Despre organizarea jurisdicțiilor represive internaționale _____ 337

Secțiunea I. Organizarea Curții Permanente ca jurisdicție represivă internațională _____ 337

221. Propunerea tinzând spre crearea unei jurisdicții represive internaționale. **222.** Organizarea ca instanță represivă a Curții Permanente de Justiție Internațională. Necesitatea de a ține cont atât de cazurile de responsabilitate individuală. **223.** Recrutarea judecătorilor. **224.** Infrațiunile comise de către state și judecate de Curte în complet. Camera specială penală pentru judecarea infrațiunilor comise de către indivizi. **225.** Cazurile excepționale ale infrațiunilor militare internaționale și delictelor de drept comun comise de către militari în teritoriul ocupat. Propunerea de organizare a jurisdicțiilor destinate să judece infrațiunile.

Secțiunea a II-a. Despre organizarea jurisdicției de instrucție _____ 340

226. Necesitatea unei Camere de punere sub acuzare internațională. Organizarea. Competența. **227.** Instrucția infrațiunilor internaționale comise de indivizi și reprimite prin pedepse de o gravitate medie. Atribuirea acestei instrucții unui singur membru al Curții.

Secțiunea a III-a. Despre organizarea Ministerului Public internațional	341
228. Necesitatea de a atribui unui corp distinct aplicarea pedepselor internaționale. 229. Recrutarea membrilor Ministerului Public internațional. Procurorii generali. Avocații generali. Supleanții. 230. Ei trebuie să acționeze conform instrucțiunilor Consiliului Societății Națiunilor. Principiul: <i>penița este sclav, cuvântul este liber</i> , în procedura penală internațională.	
Capitolul al III-lea. Acțiunile care derivă dintr-o infracțiune internațională	342
231. Dublul prejudiciu pe care infracțiunile internaționale îl pot cauza. Consecințele. Acțiunea publică internațională. Acțiunea în repararea prejudiciului cauzat.	
Secțiunea I. Acțiunea publică internațională	342
232. Baza juridică a acțiunii publice internaționale. Aparține Societății Națiuni. 233. Divizarea acțiunii publice. Acțiunea publică intentată contra unui stat și acțiunea publică îndreptată contra indivizilor. Independența reciprocă a urmărilor. 234. Plângerea și denunțul în Procedura penală internațională. Atribuirea exclusivă a acestui drept statului.	
Secțiunea a II-a. Acțiunea în reparația prejudiciului cauzat printr-o infracțiune internațională	344
235. Ideea unei acțiuni civile internaționale. Pare să fi fost propusă de anumiți reprezentanți ai doctrinei de Drept Penal internațional. 236. Acțiunea civilă aparține în mod exclusiv statelor. 237. Condițiile acestei acțiuni. 238. Infracțiuni comise de către indivizi. Contra cărui stat poate fi introdusă o acțiune civilă? Ideea de stat declarat civilmente responsabil pentru delikte internaționale comise de resortisanții săi. 239. Dreptul de opțiune în Procedura penală internațională. Motivele care justifică derogarea de la regulile consacrate până acum de Procedura penală internațională. 240. Cazuri excepționale de state responsabile civilmente pentru anumite infracțiuni comise de persoane fizice.	
Capitolul al IV-lea. Despre competență	347
241. Dificultățile relative la competență care vor apărea la aplicarea Codului Penal al Națiunilor. 242. Prima fază. 243. A doua fază. 244. Infracțiunile internaționale, comise de indivizi, și raporturile lor cu cele două faze de aplicare a Codului Penal internațional. 245. Nicio dificultate referitoare la competența în societatea de mâine. Competența <i>ratione materiae, personae și loci</i> . Cazuri excepționale de conflicte de competență între Camera penală a Curții Permanente și tribunalele represive naționale.	
Capitolul al V-lea. Despre instrucție	349
Secțiunea I. Probele	349
246. Regimul probelor în Procedura penală internațională. Prudența necesară în stabilirea și administrarea probelor. 247. Expertiza. 248. Mărturiile martorilor. 249. Mărturiile inculpaților. 250. Proba literală, indicile. Importanța excepțională a prezumțiilor de drept.	

Secțiunea a II-a. Poliția judiciară	351
251. Misiunea poliției judiciare internaționale. 252. Motivele care s-ar opune creării unei poliții judiciare permanente. Pentru moment, sistemul Comisiilor de anchetă este preferabil. 253. Organizarea Comisiilor de anchetă și obligația ce revine statelor de a-și da întregul concurs pentru a-și îndeplini misiunea.	
Secțiunea a III-a. Despre urmărire și instrucție	353
254. Instrucția obligatorie a infracțiunilor internaționale. 255. Procedura publică contradictorie. 256. Trimiterea în judecată.	
Capitolul al VI-lea. Despre judecata represivă internațională	354
257. Recuzarea. 258. Caracterul procedurii de judecată. 259. Hotărâri.	
Capitolul al VII-lea. Despre executarea hotărârilor de condamnare	355
260. Importanța particulară a problemei executării deciziilor de condamnare. Atribuirea competenței Consiliului Societății Națiunilor. Nicio dificultate referitoare la hotărârile pronunțate contra indivizilor vinovați de infracțiuni internaționale. Executarea hotărârilor de condamnare. 261. Sistemul creării unei forțe speciale a Societății Națiunilor. Motivul justificând imposibilitatea actuală de a aplica acest sistem. 262. Sistemul cooperării fiecărui stat la acțiunea comună. Imposibilitatea de accepta că statele discută oportunitatea pedepselor pronunțate de Curtea permanentă. 263. Consiliul Societății Națiunilor decide modul de participare al fiecărui stat la realizarea executării pedepselor. Sistemul de la Geneva din 1924. 264. Crearea anumitor criterii speciale obligatorii pentru Consiliul Societății Națiunilor la momentul în care sunt invitate diferite state să participe la acțiunea comună de represiune. 265. Situația geografică. 266. Aprecierea situației politice, economice și sociale a statelor. Situația statelor care posedă frontiere expuse. Chestiunea statelor dezarmate. Situația excepțională a anumitor state în ceea ce privește participarea lor la blocate și boicotări. 267. Formula destinată să rezolve dificultățile realizării dificultăților care apar în prezent în ceea ce privește realizarea cooperării în vederea executării sancțiunilor. 268. Chestiunea ratificării Parlamentelor națiunile a măsurilor de mobilizare etc. impuse fiecărui stat ca urmare a acțiunilor de încetare a Societății Națiunilor. 269. Caracterul excepțional de delicat al problemei neutrilor. 270. Sancțiunile pronunțate contra statelor care refuză să participe la executarea sancțiunilor.	
Anexă. Despre stingerea acțiunilor și a pedepselor și despre procedura de revizuire	364
271. Interesul special problemelor următoare mai ales în ceea ce privește infracțiunile comise de state. 272. Prescrierea acțiunii publice, a acțiunii civile, a dreptului de executare a pedepselor internaționale și a dreptului de executare a condamnărilor la daune-interese sau la restituiri. 273. Amnistia. 274. Autoritatea de lucru judecat. 275. Împăcarea părților. 276. Dreptul la grațiere. 277. Procedura de revizuire.	